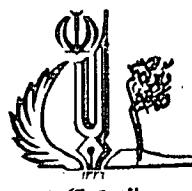

1801EV → 1.18PDI

دانشگاه تکنولوژی
دانشگاه تکنولوژی

دانشکده علوم انسانی و اجتماعی

گروه علوم اجتماعی

پایان نامه برای اخذ درجه کارشناسی ارشد در رشته جامعه شناسی

عنوان:

مطالعه جامعه شناختی کتاب دده قورقود

با رویکرد هرمنوتیک

استاد راهنمای:

دکتر محمد عباس زاده ۱۳۸۹/۹/۳

استاد مشاور:

دکتر صمد صباح

پژوهشگر:

رحیم بشیرپور

اسفند ۱۳۸۸

۱۴۵۸۴۷

بو اثرى ارمغان ائدىرەم:
«قارداشلىق، يولداشلىق و ابدى بارىش» شاعيرى

و

گىنىش سينه سىندىن گونش بويلى يير شعاع ايله
وارلىغىامىزا اىشق ساچان اونودولماز اينسان،
ابولود قاراچولو» (سەندىيەن اولۇ روحونا).

سپاسگزاری

در تدوین این مجموعه از مساعدت و راهنماییهای اساتیدی چند بهره جسته ام که تشکر و سپاسگزاری از زحمات و الطاف این عزیزان را بر خود فرض می دانم.

قبل از همه تشکر و قدردانی می کنم از زحمات جناب آقای دکتر حسین بنی فاطمه استاد فرزانه و مدیر گروه علوم اجتماعی دانشگاه تبریز که در طی تحصیل ضمن بهره مندی از دانش علمی شان، همواره لطف و بزرگواری شان نصیب بشهده و دیگر دانشجویان گردیده است.

همچنین تشکر و قدردانی می کنم از استاد گرانمایه جناب آقای دکتر محمد حریری اکبری که فکر آغازین این کار تحقیقی در کلاسها درس ایشان شکل گرفت، و هم ایشان در مطالعه طرح پیشنهادی این تحقیق وقت بسیار صرف نموده و با راهنماییهای عالمانه خویش بخشی از مسیر را بر اینجانب هموار نمودند. متاسفانه در میانه راه بدليل در آمدن به کسوت باز نشستگی از فیض بهره مندی از خزان علمی شان محروم گردیدم. عمرشان طولانی عزتشان افرون باد.

سپاسگزاری می کنم از زحمات اساتید محترم آقایان دکتر محمد عباس زاده و دکتر صمد صباحی که راهنمایی و مشاورت این پژوهش را بر عهده داشته و با صرف وقت گرانقدر خویش برای مطالعه پیش نویس ها و ارائه نقطه نظرات و رهنمود های مکرر و ارزنده خویش در هر چه پر بار شدن این مجموعه نقش بسزایی ایفا نمودند.

و اما سپاس ویژه ای دارم از سرکار خانم دکتر مینو امیر قاسمی که از آغاز این کار پژوهشی و در مراحل مختلف با صبر و حوصله تمام چندین و چند بار به مطالعه طرح پیشنهادی و متن تکمیل شده بی تحقیق حاضر پرداخته و با نقطه سنجی و درایت دلسوزانه و درخور تحسین خویش در رفع نواقص و تکمیل آن مساعدت فراوان نمودند و در نهایت نیز این افتخار نصیب اینجانب گردید که پژوهش حاضر تحت قضاوت و داوری عالمانه ای ایشان دفاع گردد.

در آخر امتنان و تشکر خویش را از همسر مهریان و دختر نازنینم «ترکان» ابراز می نمایم که با شکیبایی تمام طی دو سال تحصیل ضمن ایجاد فضای مناسب برای مطالعه و تحقیق بار سنگین اداره زندگی را بر دوش کشیده و بدین ترتیب سهمی درخور در موقوفیت اینجانب بر عهده داشتند.

رحیم بشیرپور

مهر ۱۳۸۹

نام خانوادگی: بشیرپور بناب	نام: رحیم
عنوان پایاننامه / رساله: مطالعه جامعه شناختی کتاب دده قورقود با رویکرد هرمنو تیک	
استاد مشاور: دکتر محمد عباس زاده	استاد راهنمای: دکتر صمد صباح
مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد گرایش: علوم اجتماعی	رشته: علوم اجتماعی
دانشگاه: تبریز	دانشکده: علوم انسانی و اجتماعی
تاریخ فارغ التحصیلی: مهر ۱۳۸۹	
تعداد صفحه: ۲۱۴	
کلید واژه ها: جامعه شناسی ادبیات، هرمنوتیک، کتاب دده قورقود	
چکیده:	
<p>کتاب دده قورقود یکی از آثار ادبی کلاسیک ترک و از محدود نمونه های ادبی جهانی است. این کتاب مجموعه ای است مشکل از ۱۲ داستان (بوی) که می توان آن را بخشی از میراث تاریخی - فرهنگی شاخه ای از قوم ترک (قبایل اوغوز) دانست. داستانهای این کتاب که بخشی از عمر طولانی خود را در حافظه شفاهی و سینه های مردم و بویژه «اوزان»ها سپری کرده و مذهبی مديدة بصورت نقل و قول و از نسل به نسل دیگر منتقل می گردیده، در قرن ۱۴ میلادی به کتابت در آمده است.</p>	
<p>داستانهای کتاب دده قورقود که در مجموع انعکاسی از شرایط اجتماعی یک جامعه ابتدایی و نانویسا سنت، در خود مضامین و مفاهیمی نهفته دارد که می توان آنها را از زمرة عناصر ساختاری فرهنگ جهانی انسان قلمداد کرد. مطالعه هرمنوتیکی - جامعه شناختی این داستانهای نه تنها ما را با شرایط و تحولات اجتماعی قبایل اوغوز در دوره زمانی قرنهای ۸-۱۴ میلادی (زمان) که در گستره ای از دشتهای آسیای مرکزی تا فلات آناتولی (فضا - مکان) می زیستند، آشنا می سازد، بلکه بیشتر این امکان را می دهد تا با دیدی ژرف بین و با نفوذ در لایه های درونی مفاهیم و مضامین داستانی، معانی و واقعیتی های اجتماعی نهفته در پشت سر کنش های کلامی و کرداری قهرمانان داستانی را دریابیم.</p>	
<p>در این مطالعه سعی شده است تا پدیده های اجتماعی متجلی در داستانها با دیدی واقع گرایانه قرائت و مورد تأویل و تعبیر (هرمنوتیک) قرار گیرند و از این طریق ضمن درک عمق مفاهیم و پدیده ها، به ریشه یابی تاریخی اندیشه ها و عناصر اجتماعی متجلی در داستانها پرداخته، و نسبتی میان مفاهیم، آموزه ها و پدیده های دنیای معاصر با عناصر اجتماعی موجود در داستانها برقرار نماید.</p>	
<p>نگرش و قرائت هرمنوتیک داستانها ضمن آنکه علائم و نشانه های ساختار ابتدایی سازمان اجتماعی قبایل اوغوز را می نمایاند، در عین حال کیفیت ساختارهای فکری و اجتماعی یعنی، باورها، اعتقادات، ارزشها و شیوه های رفتاری عرفی و غیر عرفی (دنیوی و دینی) ترکان را نیز برای ما معلوم و آشکار می سازد. در کنار اندیشه و ساختار اجتماعی، وضعیت فرهنگی، روابط خویشاوندی، قوم مداری، نوعی اندیشه مبتنی بر مفاهیم یعنی، تمایزات جنسی و بسیاری دیگر از پدیده های اجتماعی از جمله مواردی هستند که در طی این مطالعه شناخت، بینش نسبی از آنها حاصل می شود.</p>	

فهرست مطالب

صفحه:

موضوع:

فصل اول: کلیات

۸.....	- مقدمه
۱۱.....	- تعریف و تحدید موضوع
۱۳.....	- بیان مسئله و طرح سوالات پژوهشی
۱۵.....	۱۵..... اهمیت موضوع
۱۷.....	- بیان اهداف پژوهش
۱۸.....	- تعریف مفهومی واژگان کلیدی پژوهش
۱۸.....	- جامعه شناسی ادبیات
۱۸.....	- هرمنوتیک
۱۸.....	- فمینیسم
۱۹.....	- اسطوره شناسی
۱۹.....	- اسطوره
۱۹.....	- افسانه
۲۰.....	- بوی
۲۰.....	- کلیاتی پیرامون ترکان اوغوز و کتاب دده قورقود
۲۰.....	- مزوری بر تاریخ اجتماعی - سیاسی قبایل اوغوز
۲۴.....	- پیرامون فرهنگ و تمدن ترکان باستان
۲۸.....	- ساختار اجتماعی - سیاسی اقوام ترک
۳۰.....	- درباره شخصیت دده قورقود
۳۱.....	- دده قورقود از تبار «قام - شامان»ها
۳۵.....	- شخصیت اساطیری دده قورقود
۳۹.....	- در باره کتاب و داستانهای دده قورقود
۴۴.....	- ساختار ادبی داستانهای دده قورقود
۴۶.....	- داستانهای دده قورقود و اساطیر و افسانه های ملل
۴۸.....	- چاپ و نشر کتاب دده قورقود

موضوع:

صفحه:

۴۹	- خلاصه داستانهای کتاب دده قورقود
۴۹	- داستان اول: بوغاج پسر دیرسه خان
۵۳	- داستان دوم: به یغما رفتن خانمان سالور قازان خان
۵۵	- داستان سوم: بامسی بیه رک صاحب اسب خاکستری
۵۹	- داستان چهارم: اسارت اوروز پسر قازان خان
۶۲	- داستان پنجم: ده لی دومرول پسر دوخا قوجا
۶۵	- داستان ششم: قان تورالی، پسر قانلی قوجا
۶۹	- داستان هفتم: یغنیق، پسر قازلیق قوجا
۷۱	- داستان هشتم: کشته شدن تپه گوز به دست باس آت
۷۴	- داستان نهم: عمران، پسر بگیل
۷۶	- داستان دهم: شغرق، پسر اوشون قوجا
۷۸	- داستان یازدهم: اسارت سالور قازان و رهایی او بدست پسرش اوروز
۸۱	- داستاندوازدهم: یورش اوغوز بیرونی بر اوغوز درونی و کشته شدن بیه رک

فصل دوم: پیشینه تحقیق و پایه های نظری

۸۵	- پیرامون جامعه شناسی هنر و ادبیات و پیشینه مطالعاتی آن در جهان و ایران
۸۶	- موضوع و هدف جامعه شناسی ادبیات
۸۷	- تاریخچه جامعه شناسی هنر و ادبیات
۹۴	- نظریه ها و رویکردهای جامعه شناختی به هنر و ادبیات
۹۵	الف - رهیافت علیت معرفتی
۹۶	ب - رهیافت مبتنی بر علیت اجتماعی
۹۸	پ - رهیافت مبتنی بر علیت مقابل
۹۹	ت - رهیافت ارتباطی - نمادی
۱۰۰	- انواع بررسی های جامعه شناختی ادبیات

موضوع:

صفحه:

الف - بررسیهای جامعه شناختی درباره چاپ و نشر و توزیع آثار ادبی ۱۰۰	
ب - بررسیهای مربوط به نهادهای هنری و گروههای هنرمندان ۱۰۰	
پ - بررسیهای مربوط به تحلیل محتوا فرهنگی آثار ادبی ۱۰۱	
ت - بررسیهای جامعه شناختی آفرینش ادبی ۱۰۱	
- پیشینه مطالعات جامعه شناختی ادبیات در ایران ۱۰۱	
پیشینه تجربی (معرفی و بررسی پژوهشها) صورت گرفته در زمینه جامعه شناسی ادبیات) ۱۰۲	
- گثورگ لوكاچ و جامعه شناسی ادبیات ۱۰۲	
- لوسین گلدمون و جامعه شناسی ادبیات ۱۰۴	
- جامعه شناسی خود کامگی - علی رضا قلی ۱۰۶	
- مقدمه ای بر بررسی کتاب دده قورقود - میر علی سید سلامت ۱۰۹	
- هفت مقاله پیرامون فولکلور و ادبیات مردم آذربایجان - ح. صدیق ۱۱۰	
- اوغوز ها(ترکمن ها) - فاروق سومر ۱۱۲	
- هرمنوتیک سهندیه - محمد حریری اکبری ۱۱۳	
- ادبیات شفاهی مردم آذربایجان - ح. روشن ۱۱۵	
- جمع بندی ۱۱۸	
- مبانی و پایه نظری پژوهش ۱۱۹	
- مفهوم هرمنوتیک ۱۱۹	
- تاریخچه ظهور نظریه های هرمنوتیک ۱۲۲	
- مروری بر آراء و نظرات اندیشمندان هرمنوتیک ۱۳۴	
- فردیش ارنست دانیل شلایر مانخر ۱۳۴	
- ویلهم دیلتای ۱۳۵	
- هرمنوتیک مدرن ۱۳۷	
- هرمنوتیک هایدگر ۱۳۹	
- هرمنوتیک هانس گثورگ گادامر ۱۴۱	
- هرمنوتیک هابرماس ۱۴۵	
- جمع بندی ۱۴۸	

موضوع:

صفحه:

فصل سوم: روش شناسی تحقیق

۱۵۳.....	- معرفی جامعه مورد نظر
۱۵۳.....	- نوع و روش تحقیق و دلایل انتخاب آن
۱۵۷.....	- شیوه جمع آوری داده
۱۵۸.....	- شرح محیط و فرایند تحقیق
۱۵۹.....	- مراحل تحقیق و زمان بندی
۱۵۹.....	- مشکلات پیش روی تحقیق
۱۶۰.....	- بررسی و نقد منابع مورد استفاده

فصل چهارم: تحلیل جامعه شناختی کتاب ۵۵ قورقود

۱۶۲.....	- اشاره
۱۶۵.....	- اندیشه و ساختار اجتماعی اقوام نانویسا
۱۶۷.....	- جدا ماندگی فرهنگی و سکون ذهنی
۱۷۳.....	- روابط خویشاوندی یا پیر سالاری
۱۷۷.....	- قوم مداری و بیگانه پرهیزی
۱۸۲.....	- اندیشه مبتنی بر مفاهیم جزئی و عینی
۱۸۷.....	- تمایزات سنی و جنسی
۱۹۴.....	- ساختار قدرت و فره رهبری
۱۹۸.....	- قوانین و حقوق ابتدایی
۲۰۱.....	- اقتصاد و مالکیت
۲۰۷.....	- دین

فصل پنجم: بحث، نتیجه گیری و پاسخ پرسش‌های پژوهشی

۲۱۲.....	- بحث، نتیجه گیری و پاسخ پرسش‌های پژوهشی
۲۲۲.....	- فهرست منابع
۲۲۷.....	کتاب شناسی

فصل اول: کلیات

۸	- مقدمه
۱۱	- تعریف و تحديد موضوع
۱۳	- بیان مسئله و طرح سوالات پژوهشی
۱۵	اهمیت موضوع
۱۷	- بیان اهداف پژوهش
۱۸	- تعریف مفهومی واژگان کلیدی پژوهش
۱۸	- جامعه شناسی ادبیات
۱۸	- هرمنوتیک
۱۸	- فمینیسم
۱۹	- اسطوره شناسی
۱۹	- اسطوره
۱۹	- افسانه
۲۰	- بوی
۲۰	- کلیاتی پیرامون ترکان اوغوز و کتاب دده قورقود
۲۰	- مروری بر تاریخ اجتماعی - سیاسی قبایل اوغوز
۲۴	- پیرامون فرهنگ و تمدن ترکان باستان
۲۸	- ساختار اجتماعی - سیاسی آقوام ترک
۳۰	- درباره شخصیت دده قورقود
۳۱	- دده قورقود از تبار «قام - شامان»ها
۳۵	- شخصیت اساطیری دده قورقود
۳۹	- در باره کتاب و داستانهای دده قورقود
۴۴	- ساختار ادبی داستانهای دده قورقود
۴۶	- داستانهای دده قورقود و اساطیر و افسانه های ملل
۴۸	- چاپ و نشر کتاب دده قورقود

۴۹	- خلاصه داستانهای کتاب ۵۵ قورقود
۴۹	- داستان اول: بوغاج پسر دیرسه خان
۵۳	- داستان دوم: به یغما رفتن خانمان سالور قازان خان
۵۵	- داستان سوم: بامسی بیه رک صاحب اسب خاکستری
۵۹	- داستان چهارم: اسارت اوروز پسر قازان خان
۶۲	- داستان پنجم: ده لی دومرول پسر دو خا قوجا
۶۵	- داستان ششم: قان تورالی، پسر قانلی قوجا
۶۹	- داستان هفتم: یغنیق، پسر قازلیق قوجا
۷۱	- داستان هشتم: کشته شدن تپه گؤز به دست باس آت
۷۴	- داستان نهم: عمران، پسر بگیل
۷۶	- داستان دهم: سغرق، پسر اوشون قوجا
۷۸	- داستان یازدهم: اسارت سالور قازان و رهایی او بدست پسرش اوروز
۸۱	- داستاندوازدهم: یورش اوغوز بیرونی بر اوغوز درونی و کشته شدن بیه رک

مقدمه

اسانه‌ها و داستانهای باز مانده از روزگاران گذشته را نمی‌توان ساخته تخیلات ذهن انسان و بی معنی تلقی کرد، بی شک آنها دربر دارند عنصری از حقیقت اند، و اگر چنین نبودند هرگز نمی‌توانستند درخاطره‌ی توده‌ها راه یابند و از آن چنان نیروی حیاتی برخوردار گردند که نسل‌ها را درنوردیده و از سانسور بی‌امان تاریخ جان به در برند. گوته با انتقاد از کسانی که داستانهای قهرمانی روم باستان را خوار و خفیف می‌شمرند می‌گوید: «اگر رومی‌ها آنقدر بزرگی داشتند که چنین داستانهایی را بسرایند، ما نیز باید لااقل آن قدر بزرگواری داشته باشیم که آنها را باور کنیم» (رئیس‌نیا، ۱۳۶۸: ۱۱). به بیان صمد وورغون شاعر شهر آذربایجان «از کلمه افسانه نباید رمید، تابش پرتوهای حقیقت را در هر افسانه‌ای می‌توان کشف کرد. زیرا که افسانه‌ها آفریده انسانند. مبارزه بی وقهه‌ی روشنایی و تاریکی، خیر و شر، خودی و بیگانه و راستی و کثری در دنیای افسانه‌ها احساس می‌گردد» (همان: ۱۱). و «سهند» (بولود قاراچورلو) شاعر مبارز آذربایجان جنوبی چه زیبا این مفهوم را به زبان شعر بیان کرده که:

«افسانه؛ انسانلیق سین، سین آختاران
ایده آل دونیانین تیسمی دیر
حیات دا تجسمو تاپیب، تاپمایان
بؤیوک آرزولارین ترنومی دیر.

(افسانه؛ جلوه‌ای زیبا از دنیای ایده‌آلی است که انسان هر آن در پی اش است. افسانه؛ زمزمه و ترنم آرزوهای سترگی است که گاه تجسم می‌یابد و گاه هرگز) (ب.ق. سهند، ۱۳۵۸: ۴۴).

هیچ چیز بدون واقعیتی که پیش از آن بوده، وجود ندارد و اندیشه‌های عملی مقدم بر نفس آن عمل است. به همین جهت تفوق و برتری جویی، غالباً وجود تصورات ذهنی گوناگونی را ایجاد می‌کند و اقتضا دارد. اکثریت عظیم مردمان نیازمند آنند که فضایلی را که می‌خواهند کسب کنند، به صورت اعمال یا عمل‌آمجسم سازند. آنان احتیاج دارند که از وضع و رفتار صاحبان آن فضایل تقلید کنند و پیشاپیش، یعنی قبل از متخلف شدن به آن سجایا، آنها را چون پیرایه ای به خود بینندند و جلوه بفروشنند. مگر نه این است که «کار نیکو کردن از پر کردن است»، راوی و شنونده روایت‌های اسطوره‌ای و افسانه‌ای با تفاخر به دلاوریهای قهرمان خیالی داستانها، عملاً تحقق صفاتی را که خود ندارد، در خود تجربه می‌کند. یاد می‌گیرد طوری رفتار کند که گویی آن صفات را داراست، و در واقع به سحر و جادوی مردم بدوعی توسل می‌جوید که وقتی می‌خواهند قوی باشند، رقص‌های مقدسی را که نمایشگر حرکات قدرتمند ترین درندگان است، اجرا می‌کنند.

شاهکارهای هنر و اندیشه چیزی جز تخیلات ترمیم و جبران کننده جانهای با عظمت، ولی تنها و منفرد نیست که از روی فرزانگی، توانسته اند هرگونه حدیث نفس و بیان مافی الضمیر زود رس و پیش از موعد را بر خود منع کنند. این آفرینش‌های ادبی و هنری بر هر پایه ای که شکل بگیرند، خواه دراماتیک باشند یا ملهم از پدیده‌های واقعی حیات اجتماعی، در هر حال، تسکین و درمانی برای روح نیازمند افراد و اجتماع هستند. این درمان وقتی صورت می‌پذیرد که تصور و تخیل آنقدر برای فرد و اجتماع مؤوس و خودی باشد که در نظرش جایگزین واقعیت گردد. در این وقت است که تصورات و افسانه پردازیها سپر بلا می‌شوند و ضربات تقدیر نمی‌توانند بر او فرود آیند.

مبازه موجود در عرصه زندگی، در جدال قهرمانان مردمی و ضد مردمی افسانه‌ها که با قلم سحرآگین خیال تصویر و رنگ آمیزی شده اند تجسم می‌یابد. آفرینش‌های ادبی شفاهی و مکتوب اقوام که طی اعصار در حافظه توده‌های مردم و در میان گنجینه‌های ادبی به ثبت رسیده و همگام با تکامل مادی و معنوی آفرینشگران شان به زمان معاصر رسیده اند، به مثابه محصولات معنوی زندگی اجتماعی گذشتگان، بازتاب تمایلات، آرمانها، باور داشتها، مراسم و سنن، دستاوردها و ساختارهای مادی مردمان و اجتماعاتی هستند که آن آثار ادبی در میان آنها سرشناس و پروردگار شده اند و نشان از گذشتگان آنها دارند، و این قابلیت را دارند که از دیدگاههای مختلف تاریخی، توده‌شناسی، قوم‌شناسی، زبان‌شناسی، جامعه‌شناسی و ... مورد توجه و بررسی قرار گیرند.

ماگسیم گورگی در بیانی اشاره می‌کند که: بدون آگاهی از آفرینش شفاهی مردم، تاریخ حقیقی توده‌های زحمتکش را نمی‌توان دریافت. در حقیقت بدون شناخت میراث فرهنگی نسل‌های گذشته، قادر به تجسم زندگی آنها نخواهیم بود. اساطیر و داستانهای باز مانده از گذشته‌های دور اقوام و ملل، تنها منابعی هستند که پرتوهایی بر دوران پیش از تاریخ آنها می‌افکنند. افسانه‌هایی که ریشه در اعمق تاریخ اقوام دارند، در دوره‌های بعد نیز به نوعی به حیات خود داده و منبع الهامی برای آفرینش‌های ادبی تازه می‌گردند.

«داستانهای دده قورقود که در جهان فرهنگ و ادب مردم ترک زبان یکی از آثار زیبا و جاودانی و شاید زیباترین آنها شناخته شده است، در شمار وثائق فولکلوریک بی‌همتایی است که قرنها پیش از این کسوت کتابت پوشیده و بمانند گوهری نایاب تا عصر ما رسیده است.» (نقل از پیشگفتار مصحح کتاب دده قورقود: ۱۳۵۸ به، ۴/الف). این داستانها آفریده ذهن خلاق و خیال پردازی مردمانی است که در جریان مصاف با سختی‌های و دشواری‌های حیات واقعی، شادکام و سرفراز از پیروزیها و کامیابی‌های ظفرمندانه، با

ذوق و هنر آفرینشگری خود، سیمای قهرمانان ظفر آفرین خویش را با داستانها و افسانه‌هایی که پرداخته اند ابدی ساخته، و یا سرشکسته و نا امید از ناملایمات و ناکامی‌ها، به ترسیم دنیای ایده‌الی پرداخته که در آن قهرمانان داستانی با دلاوریها و سلحشوریهای خود درد و آلام ناشی از هزیمت‌های حیات واقعی را از روح و روان مردمان شکست خورده میزدایند و آینده‌ای پر فروغ را نوید می‌دهند. اگر بخشی از این داستانها، اساطیر و افسانه‌هایی هستند که ریشه در باورهای هستی شناسانه دیرین قبایل اوغوز دارند، بخشی دیگر روایت واقعی و یا ملهم از حوادث واقعی در گذرگاه‌های تاریخی حیات این قبایل می‌باشد. اگر برخی از قهرمانان داستانهایی دده قورقود جز در متن داستانها، هرگز حیات واقعی و وجود خارجی نداشتند، برخی دیگر شخصیت‌هایی واقعی هستند که نام و نشانشان در تاریخ این اقوام ثبت گردیده و بسان اسطوره‌های قومی و ملی مورد احترام و اکرام بوده‌اند.

داستانهای دده قورقود که به دلیل پیوند عمیق شان با زندگی و آمال و آرزوهای مردم، اطلاق نام داستانهای خلق برآنها بسیار در خور خواهد بود به مثابه آئینه تمام نمای آمال و سجایا و خصایل مردمانی در گذشته‌های دور و تزدیک است. بررسی ابعاد اجتماعی این داستانها و کشف مضامین و مقاهم هنجارین و ارزشی نهفته در آنها می‌تواند از بُعدی دیگر پژوهی بر حیات اجتماعی اقوام ترک و نوع نگرش و سازمان اجتماعی آنها و امور مرتبط با آن بیافکند. مضامین به کار رفته در این داستانها همچون مردمان حاضر در داستانها و سرزمین هایشان بکر و دست نخورده و آکنده از مفاهیم و آموزه‌هایی است که از دیدگاه انسان‌شنختی، مردم شناختی، هستی شناختی، جامعه شناختی و... قابل بررسی و مطالعه است. اینگونه مطالعات هریک می‌تواند دریچه‌ای نو به دنیای ناشناخته و حیات پر رمز و راز انسان «ترک» گشوده و در مجموع نگرش کلی ما بر نوع انسان را تکمیل تر و فربه تر نماید.

مطالعه جامعه شناختی داستانهای دده قورقود و کنکاش در زیر و بم پدیده‌های اجتماعی متنجی در متن داستانها علاوه بر آنکه دانش اجتماعی ما در مورد چگونگی زیست اجتماعی این گروه از انسان کره خاکی را افزایش میدهد، بلکه بیش از آن، پیش زمینه و ذهنیت لازم برای درک علل و چرایی پدیده‌های اجتماعی جاری در زندگی اجتماعی ترکان معاصر را در ما فراهم می‌سازد. اگر براین باوریم که حیات مادی و فرهنگ معنوی و باورها و ارزش‌های هم میهنان ترک ما ریشه در تاریخ و گذشته دارد، بدون تردید شناخت ریشه‌های تاریخی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی آنان و تحلیل همه جانبه - و در این مورد بخصوص تحلیل جامعه شناختی - آنها امری ضروری و اجتناب ناپذیر می‌باشد.

کتاب دده قورقود حامل بخشی از فرهنگ غیر مادی ترکان اوغوز است که هم اینک مردمانی از این تبار در بخش وسیعی از ایران و چند کشور هم‌جوار زندگی می‌کنند. شناخت این داستانها و تأمل در مفاهیم و مضامین نهفته در لایه‌های درونی الفاظ و عبارتهای آن، و به عبارت دیگر، «فرائت هرمنوتیک» داستانهای دده قورقود، ضمن این که در ما دیدگاهی برای کشف ریشه‌های تاریخی ارزشها و باورهای متعالی و مشترک انسانی ایجاد می‌نماید، بلکه بیشتر از آن، می‌تواند زمینه ساز شکل گیری نوعی نگرش یکپارچه و جهانی نسبت به انسان و رها شدن از اندیشه‌های جدا ساز و تفکیک گذار میان فرهنگ‌های انسانی شده و ما و اندیشه‌های ما را از محبوس شدن در چارچوب تنگ دنیای معاصر نجات دهد. به بیان گادامر، بدین ترتیب می‌توان از فاصله گذاریهای بیگانه ساز کاست و موجبات مشارکت را فراهم آورد. (حریری، ۱۳۸۰: ۹۸).

داستانهای دده قورقود سیمایی از حیات واقعی آفرینشگران خود را پیش روی خواننده ترسیم می‌کنند. قهرمانان داستانها فارغ از اندیشه‌های انتزاعی و با الهام از واقعیات حیات اجتماعی، در حقیقت به باز آفرینی تاریخ اندیشه اجتماعی ترکان اوغوز پرداخته‌اند. در این مجموعه بر آنیم تا داستانهای دده قورقود را با دیدی واقعگرایانه مورد مطالعه قرارداده و کنش‌های قهرمانان را با رویکردی جامعه شناختی مورد تعبیر و تأویل (هرمنوتیک) قرار دهیم. امید که با ارائه پاسخ‌هایی مستدل و علمی به پرسش‌های پژوهشی مطرح شناخت اجتماعی قابل توجهی حاصل آید و بینشی درخور نسبت به مفکردهای اجتماعی جامعه مورد مطالعه ایجاد گردد.

تعريف و تحدید موضوع

«مطالعه جامعه شناختی کتاب دده قورقود با رویکرد هرمنوتیک» موضوعیست که برای این پژوهه در نظر گرفته شده است. این کتاب حاوی قدیمیترین و عالیترین نمونه‌های داستانی است که بخشی از آثارهنری - ادبی فولکلوریک آذربایجان نیز محسوب می‌شوند. این اثر از یک مقدمه و ۱۲ داستان (بُوی) تشکیل شده است. داستانها به نظام و نثر نوشته شده‌اند و در خلال آنها انواع مختلف آثار ادبی - شفاهی همچون بایاتی، نغمه، ضرب المثل و حتی مرثیه دیده می‌شود. این کتاب اثری است حماسی و هر کدام از داستانهای آن درباره دلاوریها و ماجراهای دل انگیز یکی از قهرمانها ساخته شده است. با این همه هر ۱۲ داستان به نوعی بایکدیگر در ارتباط می‌باشد.

این داستانها از نظر ارزش بدیعی، زیبایی و انسجام کلام، جلوه و شکوه صحته‌ها، بی‌آلایشی و دست نخوردگی سجاپا و سنن مندرج در آنها با معروفترین داستانهای حماسی و اسطوره‌ای جهان قابل سنجش است» (فرزانه، ۱: ۲۶). «دیتس دانشمند وزبانشناس آلمانی که، ترجمه داستان تپه گؤز (هیولا) یک

چشم) را به زبان آلمانی منتشر ساخته آن را با «اویدیسه»‌ای هومر مقایسه کرده و نظر داده است که هومر در سروden اویدیسه از این داستان کهنه که بعدها در بخشی از کتاب دده قورقود جای گرفته بهره جسته یا دستکم از مضمون آن با خبر بوده است» (ح. صدیق: ۱۳۵۷، ۷).

آثار ادبی - هنری اقوام (چه به شکل شفاهی و چه به صورت مکتوب) گاه به زبانی عامیانه و گاه به شکلی سمبولیک، بیانی رمز آلود از پیشینه آن اقوام هستند. سیمای حقیقی هر قومی بیش از هر چیز در شکل تمدن، فرهنگ و هنر و آداب و رسوم آن قوم متجلی می‌شود. میراث مدنی هر دیار در حکم دریچه ایست که بسوی روحیات و خلق و خوی و آداب و رسوم گذشته ساکنین آن دیار باز می‌شود. در این پژوهش سعی برآن است تا با نفوذ در لای داستانها و تأمل در مضامین نهفته‌ی آنها، شکل ساختاری جامعه‌ای که داستانها روایت گر بخشی از مناسبات اجتماعی و ارزشها و هنجارهای آن می‌باشد (ترکان اوغوز و بویژه مردمان آذربایجان)، مورد بررسی و مذاقه قرار گرفته و به تعبیری رسا تر به «شناخت مفهوم واقعیت‌های درونی کنشگران، ساختارهای معنایی پنهان و معنای نهفته در پشت سر پدیده‌های انسانی و اجتماعی» (حریری: ۹۹، ۱۳۸۰) آنان پرداخته شود، تا شاید از این رهگذر بتوان زوایایی از آداب و سنت، خلفیات، اعتقادات و باورها و دیگر مناسبات اجتماعی مردمان این سرزمین که ریشه در گذشته و تاریخ و فرهنگ آنان دارد مکشوف و هویدا کرد. و از این طریق با شناختن و شناساندن جامعه و مردمانی که این اثر ادبی نمودی از هستی و کیفیت حیات اجتماعی، تاریخی و فرهنگ آنان می‌باشد بر نگرش و دید علمی خویش و علاقه مندان به این بخش از تاریخ، فرهنگ و تمدن انسانی و سیر تکامل آن افزوده و لایه‌های ناپیدای شعور اجتماعی، جهان‌بینی و مواضع فکری آنان را دریابند.

در مورد زمان و مکان خلق این داستانها توافق قطعی میان دده قورقودشناسان وجود ندارد، بخشی از این نظرات در جای مناسبی از این پژوهش انعکاس داده خواهد شد. ولی آنچه که برای همه یا اکثر پژوهشگرانی که در مورد کتاب دده قورقود و «فضا و زمان» شکل گیری داستانهای آن به مطالعه پرداخته‌اند، قطعی و مسلم فرض می‌شود این است که این روایت‌های حماسی نقل داستان گونه حوادثی تاریخی است که میان اقوام و قبایل «اوغوز» و دیگر همسایگان و رقیبان آنها در دشتهای آسیای مرکزی و بعدها پس از مهاجرت به غرب آسیا، در فلات‌های آذربایجان و آناتولی رخ داده است. از این رو این پژوهش در بررسی‌های خود از نظر زمانی بر فاصله تاریخی قرن‌های ۸ تا ۱۶ میلادی و از نظر فضایی (مکان) بر قبایل ترک زبان اوغوز که در بخشی از دوره تاریخی مورد نظر در دشتهای آسیای مرکزی و در بخشی دیگر در آذربایجان و آناتولی ساکن بودند، متوجه کز می‌باشد.

در مطالعه داستان (بوی)‌های دوازده گانه کتاب دده قورقود برخی مفاهیم، مضامین، نهادها، شیوه‌های تفکر و پدیده‌های اجتماعی خاص به صورتی بسیار برجسته جلب نظر می‌نمایند، که از آن میان می‌توان به مفاهیم و پدیده‌هایی چون: نقش و جایگاه اجتماعی زن، حضور کم رنگ اعتقادات دینی و استفاده تاکتیکی و ابزارگزنه از آن در راستای تحقق اهداف و آمال قومی، الهام پدیده‌های طبیعی و توصل به آنها در رفتار و کلام قهرمانان داستانی، تروج و تشویق ارزش‌هایی ویژه به منظور صیانت از کیان قومی و در نهایت نقش و کارکرد «عشق» در تلطیف مناسبات اجتماعی، اشاره کرد. در طول پژوهش حاضر سعی خواهد شد تا ضمن نشان دادن مصادیق و نمونه‌هایی از مفاهیم و پدیده‌های اجتماعی مورد اشاره که در داستانها متجلی می‌باشند، آنها را به عنوان «داده»‌های پژوهشی مورد توجه قرار داده و با دیدی تبیینی - تأویلی (هرمنوتیکی) به توضیح و تشریح تأثیرات متقابل سطوح مختلف کنش‌های اجتماع و پیامدهای این نوع کنش‌ها در تولید و باز تولید مفاهیم و پدیده (داده)‌های مورد مطالعه پرداخته شود.

بیان مسأله و طرح سوالات پژوهشی

افسانه‌ها واقعی تر و مطمئن‌تر از تاریخ؛ افکار، عقاید و روحیات مردم را مجسم می‌نمایند. چون هم از واقعیت‌های زنده و موجود حکایت دارند و هم در بیان اطوار و احوال گذشته مردم کمتر از تاریخ دستخوش اغراض مورخان گشته‌اند و با آنکه در نقل از سینه به سینه از تصرف ذوق و قریحة آفریدگاران بی‌نام و نشان خویش برکنار نمی‌مانند، باز چون از دخل و تصرف ارباب قلم مصون مانده‌اند، به طبیعت و حقیقت نزدیک تر نیز به نظر می‌رسند (لوفر دلاشو، ۱۳۸۶: ۵۰).

نمی‌توان اندیشه‌های دیرین انسانهای پیشین را که در اسطوره‌ها و افسانه‌ها و فرهنگ عامه آنها مضبوطند انکار کرد و یا ناچیز شمرد و چنین تصور کرد که این اندیشه‌ها همه، موارد و مصادیق مجرزی و منفرد «وحشی گری» اند که به دنبال «متمدن» شدن قبائل، کاملاً از بین رفته و یا خواهند رفت. بعضی رفتارهای اساطیری هنوز در برابر چشمان ما به حیات خود ادامه می‌دهند. البته مقصود بقایای ذهن و روحیه عهد عتیق نیست، بلکه غرض این است که برخی جهات و کارکردهای تفکر اساطیری جزء عوامل سازنده انسان در دنیای جدیدند که نمونه‌ای از آن اهمیت «رجوع به اصل و سر منشاء» در جوامع عهد عتیق است که هنوز هم این شأن و منزلت «اصل و آغاز» در بین ملل مختلف جهان معاصر باقی مانده است (الیاده، ۱۳۶۲: ۱۲ و ۱۸۴).

کتاب دده قورقود را می‌توان بخشی از تاریخ حیات اجتماعی و سالنامه تحولات و رخدادهایی دانست که ترکان اوغوز از سر گذرانیده‌اند. مجموعه داستانهای کتاب دده قورقود، صرف نظر از ویژگیهای داستانی

و اساطیری خود، پدیده های اجتماعی، اعتقادی، انسان شناختی، معرفت شناختی، روانشناسی و... متعددی در خود نهفته دارند که بررسی و تحلیل هر یک از این پدیده ها مستلزم مطالعه و قرائت داستانها از دید علوم مرتبط با موضوع ها و پدیده های مذکور می باشد. دستاوردهای هر یک از این مطالعات می تواند ما را با بخشی از فرهنگ و تمدن ترکان آشنا ساخته و بن مایه های مشترک فرهنگی و تمدنی انسان را که در لابه لای آثار ادبی و فرهنگی ملل مختلف و از آن جمله اقوام ترک مضبوطند بر ما آشکار سازد.

این پژوهش برپایه نگرشی شکل گرفته است که معتقد است بخشی از اندیشه های مضبوط در اساطیر و روایات و افسانه های ملل همچنان در دنیای معاصر پویا و کارا هستند. این پژوهش برآن است تا با مطالعه اساطیر و روایات داستانی دده قورقود ضمن شناخت و تحلیل ساخت اجتماعی قبایل اوغوز، برخی از پدیده های برجسته اجتماعی نظری جدا ماندگی فرهنگی، قوم مداری، اندیشه های عینی و ملموس، تمایزات جنسی، دین و قوانین و بسیاری دیگر از عناصر اجتماعی موجود در میان قبایل اوغوز را که به عنوان بخشی واقعیات اجتماعی در داستانها انعکاس یافته است مورد مطالعه قرار دهد و در حد توان ارتباطی میان برخی از اندیشه ها و پدیده های اجتماعی معاصر با عناصر اجتماعی موجود در داستانها برقرار نماید. چرا که محقق بر این باور است که به شیوه هرمنوتیک می توان ردپای تئوریهای اجتماعی دنیای معاصر را در حیات اجتماعی انسان دیرین و باورهای او ریشه یابی کرد، و همانگونه اشاره شد معتقد است در جوامع مدرن نیز که ظاهراً به نظر آزادتر و استوار بر پایه های خرد می آیند، اسطوره های کنه‌سال همچنان پویا و در حیاند و در ساختارهای فکری و نظام های ایدئولوژیک همچنان بلقی و جاری هستند. چرا که ایدئولوژیها نظامهای بسته ای هستند که هسته مرکزی آنها از «نیمه حقیقت» هایی تشکیل شده که به عنوان حقیقت ارائه می شوند. به نظر آدورنو، جدیدترین ایدئولوژیهای امروز چیزی نیستند جز شکل های دگرگون شده ایدئولوژیهای کهن (بارت، ۱۳۸۴: ۱۸).

از آنجاییکه که هدف اصلی جامعه شناسی ادبیات بررسی ارتباط متون ارج دار ادبی، و به اعتباری؛ «عینیت یافته زندگی» و درست تر «بازآفرینی هنرمندانه واقعیت» با واقعیت های حیات اجتماعی و فرهنگی محیط اجتماعی است که اثر بدان تعلق دارد» (ترابی: ۱۳۷۶، ۶). همچنین با توجه به اینکه شاهکارهای ادبی قابلیت تفسیر و تأویل پذیری دارند، و هنر و به تبع آن ادبیات در تحلیل نهایی با تحول و تکامل بشر مربوط می شود، پژوهندگان جوهر و جنبه های اجتماعی آثار ادبی، جنبه های خاص و دریافت های ویژه خود از هر اثر را متناسب با فرهنگ و نیاز زمانه روشن می سازند و با فعال سازی مجدد آثار ادبی و محتوای آنها و تبدیل آنها به صورت و سیرت امروزین، نوعی ماهیت امروزی بدانها می بخشد؛ تا آنچاکه مسائل مطرح

شده در اثری همچون کتاب دده قورقود به صورت موضوع و مسأله ای امروزین در می آید که می تواند ما را در دستیابی به ریشه‌ی پدیده‌ها و مسائل اجتماعی و به تبع آن ارائه راه چاره‌هایی برای حل معضلات اجتماعی انسان معاصر یاری رساند. از همین دیدگاه است که بررسی مباحث اجتماعی در شاهکارهای ادبی گویندگان و نویسندهای بزرگ گذشته نه تنها به معنی بردن «حال» به «گذشته» نیست، بلکه برعکس، مطالعه و مشاهده آنهاست از زاویه ای نو و با دیدی معاصر؛ و بالاتر از همه جذب عناصر سازنده و پویایی گذشته به منظور مدد رسانیدن به حرکت و پویایی و تکامل اجتماعی و غنای فرهنگی جامعه معاصر است.

برخی از سوالاتی که این پژوهش در پی یافتن پاسخهایی برای آنهاست عبارتند از:

- الگوی اساسی برای شناخت و درک ساختار اجتماعی جامعه ای که داستانها دده قورقود در آن پروردیده است چیست؟
- چگونه می توان نمود باورها و ارزشها اجتماعی اقوام ترک را در کنش‌های رفتاری و کلامی قهرمانان داستانها یافت؟
- نوع ساختار سلسله مراتب و مناسبات اجتماعی موجود در میان لایه‌های مختلف اجتماعی آن دوران چگونه است؟
- نقش و تأثیر تماس با اقوام و ملل دیگر در تحولات فکری و اجتماعی اقوام ترک چگونه بوده است؟

اهمیت موضوع

جامعه شناسی ادبیات پاره ای از پیکرۀ علم جامعه شناسی است که در همه جا از جمله در ایران - هرچند اندک - به آن پرداخته شده و به گفته لوونتال فرزند نور چشمی جامعه شناسی رسمی نیست (لوونتال، ۱۳۸۶: ۷۱). این شاخه از جامعه شناسی از سویی به دلیل در حاشیه ماندن و یا به حاشیه رانده شدن، و از سوی دیگر به دلیل چند رشته ای بودن و آمیختگی اش با تاریخ ادبیات، زیبایی شناسی، نقد ادبی، و غیره، حد و رسم مشخص و معینی ندارد و از این رو نمی توان موضوع و مسائل پژوهشی آن را به دقت تعریف کرد.

در جامعه شناسی ادبیات با سنت ها یا رویکردهای گوناگون همچون اجتماعیات در ادبیات، تولید فرهنگی، ادبی، دیالکتیکی، انتقادی، آفرینش ادبی و... رو به رویم و جامعه شناسان هریک این یا آن رویکرد و برنامه پژوهشی را بیشتر بنای منطق ناخودآگاه یا ذوق و پسند تا دلیل و منطق خودآگاه می پذیرند و در این یا آن سنت به پژوهش می پردازنند. گستره چند بعدی جامعه شناسی ادبیات در جهان را برآیند نتایج پژوهشی همه محققان و دست اندک از آن می سازد (لوونتال: ۱۳۸۶، ۷).

در مطالعه دستاوردهای فرهنگی اقوام و ملل مختلف باید با دیدی وسیع و سعه صدر عمل کرد. برای درک اینکه چگونه و به چه میزان فرهنگهای بشری با یکدیگر تفاوت دارند و آیا این تفاوتها منافی یا متناقض با یکدیگرند یا در ساختن یک مجموعه هماهنگ مشارکت می‌کنند، نخست باید بکوشیم تا آنها را طبقه‌بندی کنیم. اما همین جاست که دشواریها آغاز می‌شود، زیرا باید در نظر داشته باشیم که تفاوت فرهنگهای بشری به یک منوال یا از یک مقوله نیست. باید توجه داشت که اجتماعات بشری هرگز تنها و منزوی نیستند و اگر هم جامعه‌ای کاملاً جدا از جوامع دیگر باشد خود دارای گروهها و جماعت‌هایی است که در ارتباط با یکدیگر به سر می‌برند. بسیاری از آداب و عادات نه زاده جبر داخلی یا حسن تصادف بلکه زاده اراده بشری است تا از رسم گروه مجاور در زمینه‌ای که خود هنوز برای آن قواعدی وضع نکرده است واپس نماند. بنابراین توجه به گوناگونی فرهنگهای بشری باید ما را به این گمان اندازد که آنها را جدایی خواه یا جدا شده بدانیم. زیرا این گوناگونی بیش از انکه نتیجه اanzوای گروهها باشد حاصل روابطی است که آنها را به یکدیگر می‌پیوندند.

شک نیست که نظامهای بزرگ فلسفی و دینی اعم از بودایی، مسیحی و اسلامی و مشربهای رواقی و کانتی و مارکسیستی در برابر این کجری قیام کرده‌اند. زیرا اگر گوناگونی‌های مختلف جوامع بشری را در حکم «مراحلی» از سیر تکاملی واحدی بدانیم که از نقطه مشترکی شروع به حرکت کرده است و باید آنها را به مقصد مشترکی برساند ناچار گوناگونی فرهنگها امری ظاهری می‌شود. در نتیجه کل اجتماعات بشری به صورتی یگانه و همانند در می‌آید، نهایت آنکه چون این یگانگی و این همانندی به تدریج صورت پذیرد پس گوناگونی فرهنگها نشان دهنده لحظه‌های مختلف جریانی است که واقعیت عمیق تری را پوشیده می‌دارد یا ظهور آن را به تأخیر می‌اندازد (استراوس، ۱۳۵۸: ۱۸).

ایران کشوریست با ساختاری چند فرهنگی و بلحاظ قومی متکثر، که هریک از اقوام و گروههای جمعیتی ساکن در این سرزمین در روند تاریخی - اجتماعی خویش و در گذر از فراز و نشیب‌های تحولات اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و...، و تحت تأثیر نهادهای مستقر اجتماعی و محیط طبیعی و همچنین بواسطه تماسها و تبادلات گوناگونی که با سایر اقوام و ملل هم‌جوار داشته‌اند، آثار و بعبارت دقیق تر گنجینه‌های مادی و معنوی ارزشمندی آفریده و مجموعه‌هایی از بودها و هست‌های فلسفی و فکری و باورداشت‌های خود گردآورده‌اند که هریک نه تنها بطور اختصاصی نمودار و بازتابانده بخشی از ابعاد حیات اجتماعی آنان است، بلکه در عین اختصاص بصورت تکه‌هایی از یک نقشینه و میراث معظم و مجلل انسانی که ما آن را تحت عنوان «فرهنگ جهانی انسان» می‌نامیم هستند. هر یک از این آثار ادبی اقوام و ملل در کنار و در ارتباط با آثار و آفریده‌های دیگر اقوام هویت و موجودیت دیگر گونه‌ای کسب می‌نمایند که می‌توان آن